

Persmededeling

en uitnodiging voor de persconferentie

embargo tot 3 december 2020, 11u

De gespecialiseerde sector drugs en verslavingszorg roept op tot het reglementeren van cannabis in België

Brussel, 3 december 2020 | FEDITO BXL is een koepelorganisatie van een dertigtal organisaties die actief zijn op het gebied van drugs en (gedrags)verslavingen in de regio Brussel.

Ze publiceert vandaag een rapport onder de titel ***Draaiboek voor de reglementering van cannabis in België.***

In dit rapport stelt FEDITO BXL het gebrek aan daadkracht van de opeenvolgende regeringen aan de kaak om werk te maken van deze kwestie en om het beleid van de laatste decennia om te gooien.

Download het rapport

[Samenvatting \(NL\)](#)

[Samenvatting \(FR\)](#)

[Volledig rapport \(FR\)](#)

Persconferentie

Een online persconferentie zal plaatshebben op **donderdag 3 december 2020 om 10u**

Sprekers:

- **Christine Guillain** (FR), professor strafrecht aan de Université Saint-Louis Bruxelles en lid van de Ligue des Droits Humains (Liga voor Mensenrechten) schetst het regelgevend kader op het gebied van drugs en de impact ervan op de samenleving
- **Prof. dr. Tom Decorte** (NL/EN), Criminoloog, UGent, Faculteit Recht en Criminologie, Directeur van het Instituut voor Sociaal Drugsonderzoek (ISD) brengt de conclusies van zijn jongste boek *Legalizing Cannabis: Experiences, Lessons and Scenarios* ([Meer info](#))
- **Stéphane Leclercq** (FR), Directeur FEDITO BXL vzw stelt het rapport *Draaiboek voor de reglementering van cannabis in België* voor

Deelnemen aan de persconferentie via Zoom:

<https://zoom.us/j/99620017164>

Meeting ID: 996 2001 7164

Toegangscode: 408671

Gelieve uw deelname aan de persconferentie te bevestigen en een e-mail te sturen naar courrier@feditobxl.be

Persmededeling

Cannabisgebruik in België ligt hoog en zit in de lift

Uit cijfers over cannabismokkel en -gebruik blijkt dat het huidige beleid in verschillende opzichten faalt: de beschikbaarheid van dit middel ligt hoger dan ooit, de criminele netwerken zijn actiever dan ooit, en de prevalentie van cannabisgebruik onder de bevolking ligt hoog en kent al 10 jaar lang een onafgebroken stijging.

Na alcohol en tabak is cannabis de meest gebruikte drug in België. Ongeveer 23% van de Belgische bevolking tussen 15 en 64 jaar heeft ooit cannabis gebruikt, dat is meer dan 1,65 miljoen mensen; 7% gebruikte tijdens de laatste 12 maanden, en 4,3% tijdens de afgelopen 30 dagen (*Health Interview Survey, Sciensano, 2018*). Bij nader inzien ligt de prevalentie bij jongeren nog een stuk hoger: 25% van de jongeren tussen 15 en 24 jaar heeft ooit cannabis gebruikt, en zelfs meer dan 38% bij de 24- tot 34-jarigen.

Al deze mensen die cannabis gebruiken, of ze nu minderjarig, jong of minder jong zijn, of het nu gaat om werklozen, bedienden of ambtenaren, komen in contact met deze illegale markt (die bovendien niet enkel cannabis aan de man brengt), zonder ook maar enige controle op de gebruikte middelen.

Een hoge sanitaire en sociale kost

Het verbod op cannabis gaat terug tot de wet van 24 februari 1921, die tot op vandaag het wettelijk kader van het Belgisch drugsbeleid uitstippelt.

Deze strategie blijkt niet alleen tekort te schieten om het aanbod of de vraag in te perken, bovendien laat ze een parallelle economie gedijen die geweld, corruptie en witwaspraktijken met zich meebrengt... Op het vlak van gezondheid blijkt ze ook contraproductief inzake preventie en zorgaanbod: het taboe is hardnekkig. Het beleid is bovendien ondoeltreffend om de toegankelijkheid van dit middel te beperken (onder andere voor minderjarigen) en om toe te zien op de kwaliteit, terwijl dit product door een aanzienlijk deel van de bevolking wordt gebruikt en soms onzuiver is en sporen van pesticiden, bacteriën en schimmels bevat – kortom, soms niet geschikt is voor gebruik. Wat betreft sociale rechtvaardigheid stigmatiseert en benadeelt het beleid een aantal bevolkingsgroepen, vooral economisch en sociaal achtergestelde groepen en mensen met een migratieachtergrond.

Toch moet erkend worden dat de staat niet werkloos toekijkt: miljoenen euro's belastinggeld worden elk jaar in politie en justitie, douanediensten en gevangenisstelsel gepompt... met welk resultaat?

Patiënten die schreeuwen om medicinaal cannabisgebruik

Hulpverleners uit de drugssector worden regelmatig aangesproken door patiënten die de complexe Belgische wetgeving inzake cannabis trachten te doorgronden en op zoek zijn naar cannabis voor therapeutisch gebruik of als aanvulling op hun behandeling voor een aantal chronische ziekten of andere aandoeningen.

Hoewel het merendeel van deze patiënten in vele landen (o.a. Duitsland, Luxemburg, Nederland en Italië) in aanmerking zouden komen voor toegang tot deze behandelingen, moeten we vaststellen dat ze als Belgen niet over dezelfde middelen beschikken om hun pijn te stillen of om beter te kunnen omgaan met de neveneffecten van hun behandelingen. Nochtans laat de Belgische wetgeving sinds 2001 het gebruik van cannabis toe voor medische doeleinden, maar dit binnen een uiterst restrictief kader, dat sindsdien nauwelijks is aangepast en dat bijlange niet de mogelijkheid biedt om de noden en verwachtingen van deze patiënten tegemoet te komen.

De roep van deze patiënten kan niet langer genegeerd worden. Het gaat hier om een kwestie van ethiek en vrijheid van behandeling, waar de wetgever een antwoord op moet bieden. Bij gebrek aan een legaal kanaal om aan een behandeling met kwaliteitscontrole te geraken hebben deze zieke mensen tot op vandaag geen andere keuze dan zich tot de zwarte markt te wenden of zelf illegaal cannabis te kweken.

Voorstellen voor een Belgisch model

Naast deze inzichten analyseert FEDITO BXL in het rapport wereldwijd verschillende reguleringsmodellen voor cannabis, en worden verscheidene pistes voorgesteld om uit het huidige paradigma te stappen.

Het rapport stelt voor dat de staat het gebruik van cannabis decriminaliseert en een legaal en gecontroleerd kanaal creëert voor cannabis. Voor FEDITO BXL is dit de enige realistische optie om de controle over de situatie terug in handen te krijgen.

Toch is de regulering van alcohol en tabak niet meteen een te volgen voorbeeld, wel integendeel. De koepelorganisatie wijst op de risico's die gepaard gaan met een al te liberaal model, waarbij winstbejag snel de bovenhand dreigt te krijgen over de prioriteit voor volksgezondheid die – het dient gezegd – voor deze zorgprofessionals de belangrijkste drijfveer is om de regulering van cannabis te steunen.

Een regulering binnen een niet-commercieel perspectief is een piste die prioritair moet bewandeld worden. Verscheidene academische studies, die onder andere aan de UGent werden gevoerd door Prof. Tom Decorte, tonen het nut en de haalbaarheid aan van een regulering gebaseerd op Cannabis Social Clubs. Thuisweek voor persoonlijk gebruik kan eveneens een interessante optie zijn.

Ten slotte moet overwogen worden om meer te investeren dan nu het geval is op het gebied van gezondheidsbevordering, preventie en schadebeperking.

Een drugsbeleid dat doeltreffendheid beoogt inzake volksgezondheid en sociale gerechtigheid moet bovenal een beleid zijn dat het evenwicht houdt tussen de middelen die aan de repressie van illegale smokkel en witwaspraktijken worden besteed en de middelen die worden toegekend aan gezondheidsbevordering, preventie, schadebeperking en aan een aangepast zorgaanbod wanneer dit nodig blijkt.

Naar schatting wordt momenteel slechts tussen 2 en 3% van de budgetten inzake drugs geïnvesteerd in preventie en schadebeperking (Socost, Belspo), dit ten gunste van de andere pijlers van het drugsbeleid. In een dergelijke situatie is het onmogelijk om een beleid te voeren dat doeltreffend is qua volksgezondheid.

Vandaag is de vaststelling duidelijk: het verbod op cannabis werkt niet, en andere wegen moeten bewandeld worden.

Perscontacten

- **FR: Stéphane Leclercq**, Directeur, *FEDITO BXL* vzw
 - s.leclercq@feditobxl.be / 0475 70 96 04
- **NL: Olivier Taymans**, Projectverantwoordelijke, *FEDITO BXL* vzw
 - o.taymans@feditobxl.be / 0479 92 04 57

Om dieper te graven met deskundigen

- Over het epidemiologisch aspect:
 - **Michaël Hogge** (FR), Verantwoordelijke wetenschappelijke en epidemiologische projecten, *Eurotox* vzw (Socio-epidemiologisch waarnemingscentrum alcohol en drugs)

in Wallonië en Brussel)
michael.hogge@eurotox.org / 0498 80 80 63

- Over reguleringsmodellen en Cannabis Social Clubs:
 - **Tom Decorte** (NL), Criminoloog aan de UGent, *Faculteit Recht en Criminologie, Instituut voor Sociaal Drugsonderzoek (ISD)*
Tom.Decorte@UGent.be / 0498 24 67 678
- Over preventie, voorlichting en hulpverlening:
 - **Antoine Boucher** (FR), communicatieverantwoordelijke bij *Infor-Drogues* vzw
communication@infor-drogues.be / 0493 17 96 36 / 02 227 52 65
- Over minderjarigen, gezondheidsbevordering en opleiding van schoolpreventiewerkers:
 - **Guilhem de Combrugghe** (FR), Directeur bij *Prospective-Jeunesse* vzw
guilhem.decrombrugghe@prospective-jeunesse.be / 0484 26 36 98
- Over het juridisch aspect en de impact op gebruikers:
 - **Sarah Fautré** (FR), Coördinator bij *Liaison Antiprohibitionniste* vzw
info@laliaison.org / 0478 99 18 97
- Over het juridisch en wetgevend aspect:
 - **Christine Guillain**, Professor strafrecht aan de Université Saint-Louis Bruxelles
christine.guillain@usaintlouis.be

embargo tot 3 december 2020, 11u